

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE
(Camera a treia)
13 decembrie 2013

Cauzele conexate F-137/12, F-138/12, F-139/12 și F-141/12

Fabrice Van Oost și alții împotriva Comisiei Europene

„Funcție publică — Funcționari — Promovare — Procedură de certificare 2010-2011 — Excludere de pe lista funcționarilor certificați — Soluționare amiabilă la inițiativa Tribunalului — Termen de depunere a reclamației — Reclamație depusă după împlinirea termenului — Noțiunea de eroare scuzabilă — Diligență cerută din partea unui funcționar mediu informat — Informații obținute prin telefon — Probă — Inadmisibilitate”

Obiectul: Acțiuni formulate în temeiul articolului 270 TFUE, aplicabil Tratatului CEEA în temeiul articolului 106a din acesta, la 14 noiembrie 2012 de domnul Van Oost, de doamna Ibarra de Diego și de domnul Theodoridis și, respectiv, la 16 noiembrie 2012, de doamna Hotz, prin care aceștia solicită, în esență, anularea deciziilor comitetului de deliberare în cadrul procedurii de certificare 2010-2011 de a nu îi înscrie pe lista candidaților care au reușit la toate probele efectuate în urma programului de formare „certificare” organizat în 2010-2011, precum și repararea prejudiciului pretins suferit

Decizia: Dispune radierea cauzelor F-137/12, F-138/12 și F-139/12 din registrul Tribunalului. Părțile din cauzele F-137/12, F-138/12 și F-139/12 suportă cheltuielile de judecată potrivit acordului lor. Respinge acțiunea în cauza F-141/12 ca inadmisibilă. Doamna Hotz suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul cauzei F-141/12.

Sumarul ordonanței

Acțiune introdusă de funcționari — Reclamație administrativă prealabilă — Termene — Decădere — Eroare scuzabilă — Noțiune — Indicații eronate date eventual telefonic de către administrație — Irelevanță

[Statutul funcționarilor, art. 90 alin. (2) și art. 91 alin. (2); Decizia Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a Curții de Justiție, a Curții de Conturi, a Comitetului Economic și Social, a Comitetului Regiunilor și a Ombudsmanului 2002/620, art. 4]

Noțiunea de eroare scuzabilă trebuie interpretată în mod restrictiv și nu poate viza decât circumstanțe excepționale, în special în care instituțiile au adoptat un comportament de natură să provoace, prin el însuși sau într-o măsură determinantă, o confuzie admisibilă în percepția unui funcționar sau a unui agent de bună-credință și care dă dovadă de întreaga diligență cerută. Această noțiune este aplicabilă,

prin analogie cu articolul 91 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, în cazul termenelor imperative prevăzute pentru depunerea unui act sau a unui document la administrația însăși, inclusiv pentru depunerea unei reclamații în sensul articolului 90 alineatul (2) din statutul menționat.

Un funcționar nu se poate prevala, în vederea stabilirii existenței unei erori scuzabile, de o discuție telefonică avută cu administrația, cu ocazia căreia ar fi primit indicații eronate cu privire la autoritatea împuternicită să facă numiri, căreia i-a adresat o reclamație împotriva deciziei Oficiului European pentru Selecția Personalului. Astfel, întrucât interpretarea dispozițiilor aplicabile din Decizia 2002/620 privind crearea EPSO nu prezintă dificultăți speciale, îi revenea persoanei interesate obligația de a da dovadă de diligență cerută unui funcționar normal informat și, în consecință, de a se informa corect cu privire la identitatea autorității competente să examineze reclamațiile.

(a se vedea punctele 25-28 și 30)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: 11 noiembrie 2008, Speiser/Parlamentul, T-390/07, punctul 33; 16 septembrie 2009, Boudova și alții/Comisia, T-271/08 P, punctul 72 și jurisprudența citată

Tribunalul Uniunii Europene: 1 aprilie 2011, Doherty/Comisia, T-468/10, punctul 29

Tribunalul Funcției Publice: 10 mai 2011, Barthel și alții/Curtea de Justiție, F-59/10, punctul 28